

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Dominium hominis, in animalia ita imminutum esse, vt maximis minima molesta sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

obturare ora leonum; affectè nihilominus, & peculiari amore, eos bestijs sinit obijci, vt de atrociore prælio clariorem obtineant victoriam, & maiores triumphos mereantur. Non infert injuriam, qui offert meliora. Panis Christi sunt, qui, Christi caussa, moluntur dentibus bestiarum. Deniq; sic in martyres euadunt, quo maius, in terris, nihil possunt adipisci, & quod ipsi flagrantissimis votis desiderauerunt.

Illud hic iteratò mihi dicendum est, retinuisse quidem hominem, etiā post patratum ab Adamo delictum, in omnes bestias dominium, non tamen ita plenum ac absolutum, vt priùs, & cum discrimine bestiarum. Etsenim capere, occidere, & in victimam, aut vestitum, aut pharmacum, aliūmne in finem, omnes potest; non potest tamen omnes perinde domare, ita vt, quemadmodum vellet, cicerentur, & ad nutum illi famulentur; & penitus molestiam non creent. Excederet hæc felicitas misericordiam exulantis.

Hugo annot.
in Genes.

Qua de causa, ait Hugo Victorinus: *Dominari quidem debuit homo omnibus animalibus, sed per peccatum amisit dominium, & in maximis, & in minimis. Retinuit tamen dominatum in medijs. Perfeciorem seilicet. Nam equos, & asinos, & boues, & oves, & capras, itemque aues domesticas, & subsidiaria jumenta satis habet in potestate; maiora his animalia difficultius adigit ad parentum; minima minimè. Nam quis vñquam, vsque ad molestiam, alioqui familiares muscas cicures vel fecit, vel vidit? Nullum animal, inquit Plinius, minus docile, quam musca, existimatur, minorisque intellectus.* Annuere, abige centies, centies redeunt: vel ferenda sunt, vel feriendæ. Culices domæ, si potes. Interdiu indignantem aculeum profundè infigunt; noctu auribus obstrepunt, buccinando, & dormire vetant. Iube eos tacere, si potes; vel aculeum condere in vaginam, si tanta tibi est authoritas. Ad viliora veniamus. Pediculis impera, ne te mordeant. Quam diu viuunt, tam diu corpus tuum est illorum pratum. Ibi pabula carpunt, quo nequé Apollo Admeti boues adigere ausus fuisset. Ius hoc illis hereditarium est. Ibi natale solum. Dente illuc redeunt, unde corpore toto prodierunt. Quod si de pulicibus sit loquendum, totæ possent Iliades recitari. Nam licet ars illis catenas cuderit, & retia, quibus capiantur, fabricarit, Vulcanijs illis

Plin, lib. 17.
c. 6. nat. hist.

C. C.

subti-

subtiliora; licet multi ijs venatidis multas horas impendant, haud tamen hanc celerem pestem à se possunt amoliri. Bestiæ sunt exiguæ, sed in pungendo acres, in fugiendo veloces; in sanguine fugiendo insatiabiles. Coguntur etiam eas tolerare delectissimæ cutis Poppææ & Cleopatræ, quæ quò gracilius fere strigunt vestiendo, eò permittunt illis licentiùs grassari, cùm manus non possit accedere ad pabulantes. Atque, vt humani dominij intelligentiùs consideremus diminutionem: Ponamus ante oculo militiæ ducem, eumque non è communibus & obuijs vnum, si Hectori, aut Achilli parem; aut, qualem diuinæ litteræ defebunt, Goliath de Geth; qui erat altitudinis sex cubitorum & plus: & cassis ærea super caput eius, & lorica squamata induebatur, porrò pondus lorica eius, quing, millia siclorum erat: & ocreæ & reas habebat in cruribus: & clypeus ereus tegebat humeros eius, hastam autem hastæ eius, erat quasi liciatorium texentium, ipsum autem armum hastæ eius sexcentos siclos habebat ferri. Hunc talenm Polyphemum, quo incidente, terra, sub pedibus eius, tremebat; quod vociferante, concutiebatur aër, resonabant montes, silvae trepidabant; pulex audet aggredi, morsu lacestere, & usque ad impatientiam exagitare. Non illum cassis ærea, non lorica squamata, non ocreæ & clypeus solidissimo metallo graues, non hastæ validissima, contra animal, quod visum fugiebat, defendere posse runt. Vincitur à pulice, qui totos exercitus solus prouocauit.

XL.

Gen. 1. 26.

Gen. 9. 2.

Si ergo Deus hominem constituit præfectum omnium animalium, quando dixit: *Faciam ut hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus celi, & bestijs, uniuersaq; terra, omniq; reptili; quod mouetur in terra;* Si, etiam post originale delictum uniuersorum, Dominus pronunciauit: *terror vester ac tremor, sit super euncta animalia terræ, & super omnes volucres celi, cum uniuersis, que mouentur super terram:* quae de causa minutissima illi animalia non obediunt, sed ad impatientiæ verba usque infestant? Nimirum etiamnum homo habet Dominus terrorque bestiarum, quas capere callide, & occidere licet potest. Verum etiam ab illis cruciari potest, vt habeat, unde se agnoscat mortalem, & supercilium ponat, quando videt vel muscam regi in oculos inuolare, & in ipsa Cæsaris fronte sedere,